

[Indenrigsministeren.]

løb der skal henlægges til en vejfond til dækning af dennes udgifter til vejformål. Resten af motorafgifterne vil efter forslaget indgå i statskassen.

Uanset hvorledes det går med dette forslag, vil jeg være noget betænkelig ved, at tilskuddet til sygehusene fordeles på flere kasser. Jeg vil her minde om, at der ved sygehuslovens ændring i 1949 blev gennemført en forenkling af tilskudsbestemmelserne. Udgifterne ved sygehusbehandling af epidemiske og veneriske patienter blev tidligere refunderet ved særligt tilskud fra statskassen, men af rationelle grunde ændrede man i 1949 bestemmelserne således, at disse udgifter blev medtaget ved opgørelsen af de almindelige sygehusudgifter og refunderet på samme måde som disse.

Det har flere gange indgående været overvejet at ændre de nuværende tilskudsregler til sygehusene for om muligt at finde en tilskudsordning, som gav en mere ligelig fordeling af tilskuddet i forhold til de enkelte kommuners udgifter, for det kan ikke nægtes, at det nuværende tilskudssystem fører til en noget varierende dækningsprocent for de enkelte kommuner. Det har dog ikke hidtil været muligt at finde en ordning, som, samtidig med at den yder tilskud efter objektive kriterier, tager hensyn til de specielle forhold i de enkelte kommuner. Regeringen har dog i forbindelse med skattereformen fremsat forslag om, at tilskudsreglerne ændres, således at hele sygehus tilskuddet fordeles på grundlag af sygedagene, hvorved der i højere grad, end det nu er tilfældet, vil opnås en ligelig fordeling af tilskuddet.

Man vil af det, jeg nu har sagt, forstå, at tilskuddet til det kommunale sygehusvæsen er fastsat på grundlag af en samlet vurdering af kommunernes udgifter til opretholdelse af et sygehusvæsen, som er i stand til at varetage de forskellige opgaver, som nu engang er sygehusenes. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at det fremsatte forslag rejser spørgsmål om enten at forhøje det samlede tilskud til sygehusene under hensyn til, at trafikulykkernes stigning har ført til stigende sygehusudgifter, eller at gennemføre en speciel tilskudsordning til de sygehuse, som i kraft af deres beliggenhed har særlig høje udgifter til behandlingen

af trafikskadede. Af den ærede ordførers tale fremgår det, at det er det sidste, der er tænkt på, idet det anføres, at forslaget ikke går ud på, at alle de sygehusudgifter, som er en følge af færdselsulykker, skal dækkes af vejfonden, men at der alene er tænkt på de sygehuse, som i kraft af deres beliggenhed i nærheden af et vejnet med en særlig intensiv trafik er nødt til at modtage et særlig stort antal trafikpatienter, som ikke hører til sygehusets indlæggelsesområde og derfor ikke gennem deres kommunale skatter er med til at opretholde det pågældende sygehus.

Jeg kan forstå, at man kan komme ind på den tanke, om det ikke ville være rimeligt, at de hermed forbundne udgifter blev pålagt motorkørerne. Den ærede ordfører nævner også den tanke, at man skulle lade forsikringsselskaberne deltage i byrderne, hvilket jo ville føre til, at forsikringspræmierne må forhøjes — hvor meget kan jeg ikke sige, men væsentligt. Tanken bag dette forslag er vel, at man ønsker at ramme de trafikanter, som ved uforsvarlig kørsel forårsager ulykker. Men forslaget vil, så vidt jeg kan skønne, føre til en generel forhøjelse af præmierne og dermed ramme samtlige motorkørere.

Jeg vil dog mene, at forslagsstillerne i nogen grad overvurderer de økonomiske konsekvenser, som sygehusbehandlingen af udenamts trafikkvæstede har for de sygehuse, som ligger ved de stærkt trafikerede veje. Jeg må dog erkende, at der savnes eksakte oplysninger om disse forhold. Det fremgår nemlig ikke af den officielle sygehusstatistik eller af de enkelte sygehusberetninger, hvor mange patienter af denne kategori der indlægges på sygehusene, og hvor længe de ligger på det fremmede sygehus. Det må nemlig erindres, at udenamts patienter, som bliver syge under midlertidigt ophold inden for det fremmede sygehus' indlæggelsesområde, kun er berettiget til at blive behandlet for den lave takst, som gælder for indenamts patienter, indtil de kan tåle at blive transporteret til hjemstedets sygehus. Hvis patienterne ønsker fortsat at ligge på sygehuset, efter at dets læger mener, at det vil være forsvarligt at føre dem hjem til hjemstedets sygehus, må de betale udenamts takst, som normalt udgør 24 kr. pr. dag på fællestue